

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

KARPIŠEK HEJDOVÁ, Marie: *Obraz arménské genocidy v české kultuře*. Praha, 2022, 97 stran včetně příloh, vedoucí práce Doc. PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využívané autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Marie Karpíšek Hejdová si za téma své bakalářské práce zvolila genocidu prováděnou na arménském národě v době první světové války ze strany Osmanské říše. Jelikož k tomuto tématu vyšlo v poslední době v češtině několik odborných prací, které popisují faktografii této první moderní genocidy v evropských dějinách, rozhodli jsme se nakonec téma její bakalářské práce zaměřit na reflexi této události v české kultuře. Domnívám se, že vytýčený cíl se autorce podařilo naplnit a její práce je zajímavým příspěvkem ke vnímání genocidy Arménů v českém prostředí.

Je nutné podotknout, že prameny, které autorka při psaní práce zkoumala, nebyly v tomto případě „klasické“ archivní dokumenty, ale především publikované texty týkající se genocidy Arménů. Domnívám se, že to význam její práce nijak nesnižuje. Autorka tak ve své práci přináší komplexní obraz českého pohledu na genocidu Arménů. V práci se čtenář dozví, že se touto událostí zabývaly poměrně různé osobnosti, jako byl dnes již zapomenutý cestovatel Karel Hansa, světoznámý spisovatel Franz Werfel nebo komunistický novinář Josef Guttman, jehož osudy po jeho odchodu do amerického exilu jsou dodnes do určité míry zahaleny tajemstvím. Právě zjištění, že Guttman, známý jako kritik moskevských procesů z 30. let, se taktéž zabýval arménskou genocidou, považuju za jeden z hlavních přínosů autorčiny práce. Dále oceňuji, že se autorka zabývá též terminologickými otázkami, což u bakalářských prací nebývá příliš obvyklé. Bylo by možné ještě některá témata z práce rozvinout, například různá vydání Werfelova románu *Čtyřicet dnů* v českém jazyce – je totiž poměrně překvapivé, že román u nás vycházel i v době komunistického režimu. Má jediná výtku směřuje k tomu, že autorka v závěru nerozlišuje prameny a literaturu – zmiňovanou Werfelovu knihu tak řadí do literatury, ačkoliv s ní pracovala jako s pramenem.

Práce je psána velice čtivým jazykem svědčícím o jistém autorčině literárním nadání. Dále je zřejmé, že téma autorku velice zaujalo, což mě potěšilo. Málokdy jsem se setkal s tím, že by kvalifikační práce byla psána s takovým zápalem jako v případě Marie Karpíšek Hejdové. Práci tedy plně doporučuji k obhajobě.